

Mediji in informacije

Splošno sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 17/21
Luxembourg, 17. februar 2021

Sodba v zadevi T-259/20
Ryanair DAC/Komisija

Moratorij na plačilo davkov, ki ga je uvedla Francija za pomoč letalskim družbam s francosko licenco v okviru pandemije Covid-19, je skladen s pravom Unije

Ta shema pomoči je primerna za povrnitve gospodarske škode, ki jo je povzročila pandemija Covid-19, in ne pomeni diskriminacije

Francija je marca 2020 Evropski komisiji Evropski komisiji priglasila ukrep pomoči v obliki moratorija na plačilo davka na civilno letalstvo in solidarnostnega davka na letalske vozovnice, ki se dolgujeta mesečno, v obdobju od marca do decembra 2020 (v nadaljevanju: moratorij na plačilo davkov). Ta moratorij, do katerega so upravičene letalske družbe s francosko licenco¹, pomeni, da je tako plačilo teh davkov odloženo do 1. januarja 2021, nato pa so plačila razporejena na obdobje 24 mesecev, torej do 31. decembra 2022. Natančna višina davkov se določi glede na število prepeljanih potnikov in število letov s francoskega letališča.

Komisija je s sklepom z dne 31. marca 2020² moratorij na plačilo davkov opredelila kot državno pomoč³, ki je v skladu s členom 107(2)(b) PDEU združljiva z notranjim trgov. Na podlagi te določbe je z notranjim trgov združljiva pomoč za povrnitev škode, ki so jo povzročile naravne nesreče ali izjemni dogodki.

Letalska družba Ryanair je vložila tožbo za razglasitev ničnosti tega sklepa, ki jo je Splošno sodišče Evropske unije v sodbi z današnjega dne zavrnilo. **Splošno sodišče je prvič preučilo zakonitost sheme državne pomoči, sprejete v odgovor na posledice pandemije Covid-19**, glede na člen 107(2)(b) PDEU⁴. Splošno sodišče je poleg tega pojasnilo razmerje med pravili glede državnih pomoči in, prvič, načelom prepovedi diskriminacije na podlagi državljanstva iz člena 18, prvi odstavek, PDEU, ter drugič, načelom svobode opravljanja storitev.

Presoja Splošnega sodišča

Splošno sodišče je sklep Komisije na prvem mestu preučilo glede na člen 18, prvi odstavek, PDEU, s katerim je na področju uporabe Pogodb in brez poseganja v njune posebne določbe prepovedana vsakršna diskriminacija glede na državljanstvo. Ker pa člen 107(2)(b) PDEU po mnenju Splošnega sodišča spada med te posebne določbe, je navedeno sodišče preučilo, ali je mogoče moratorij na plačilo davkov za združljiv z notranjim trgov razglasiti na podlagi te določbe.

Splošno sodišče je v zvezi s tem na eni strani potrdilo, da **pandemija Covid-19 in ukrepi omejitve prometa in zaustavitve javnega življenja, ki jih je Francija sprejela za spopadanje z njo, obravnavani kot celota, pomenijo izjemni dogodek** v smislu člena 107(2)(b) PDEU, **ki je letalskim družbam, ki delujejo v Franciji, povzročil gospodarsko škodo**. Po mnenju

¹ Licenca, izdana na podlagi člena 3 Uredbe (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti (UL 2008, L 293, str. 3).

² Sklep Komisije C(2020) 2097 final z dne 31. marca 2020 v zvezi z državno pomočjo SA.56765 (2020/N) – Francija – COVID-19 – Moratorij na plačilo letalskih davkov v korist podjetij javnega zračnega prevoza.

³ V smislu člena 107(1) PDEU.

⁴ Splošno sodišče je v sodbi z dne 17. februarja 2021, Ryanair/Komisija (T-238/20), preučilo zakonitost državne pomoči, ki jo je v odgovor na posledice pandemije Covid-19 na švedski trg letalskih prevozov sprejela Švedska, glede na člen 107(3)(b) PDEU.

Splošnega sodišča tudi ni mogoče prerekati, da je cilj moratorija na plačilo davkov dejansko povrnitev navedene škode.

Splošno sodišče je na drugi strani ugotovilo, da je **omejitev moratorija na plačilo davkov na letalske družbe s francosko licenco primerna za doseg cilja povračila škode, ki je nastala zaradi navedenega izjemnega dogodka**. V zvezi s tem je poudarilo, da v skladu z Uredbo št. 1008/2008 imetništvo francoske licence pomeni, da imajo letalske družbe sedež podjetja na francoskem ozemlju in spadajo pod finančni nadzor in nadzor nad dobrim imenom francoskih organov. Po ugotovitvah Splošnega sodišča se z določbami navedene uredbe vzpostavljajo vzajemne obveznosti med letalskimi družbami, ki imajo francosko licenco, in francoskimi organi ter tako posebna in stabilna povezava med njimi, ki ustrezno izpolnjuje pogoje iz člena 107(2)(b) PDEU.

V zvezi s sorazmernostjo moratorija na plačilo davkov je Splošno sodišče poleg tega poudarilo, da so letalske družbe, ki so upravičene do sheme pomoči, najbolj prizadete z ukrepi omejitve prometa in zaustavitve javnega življenja, ki jih je sprejela Francija. Razširitev navedenega moratorija na družbe, ki sedeža nimajo v Franciji, pa ne bi omogočila, da se cilj povračila gospodarske škode, ki so jo utrpeli letalske družbe, ki delujejo v Franciji, uresniči tako natančno in brez nevarnosti čezmernega nadomestila.

Splošno sodišče je glede na te preudarke potrdilo, da **cilj moratorija na plačilo obresti izpolnjuje zahteve glede odstopanja iz člena 107(3)(b) PDEU in da podrobna pravila za dodelitev te pomoči ne presegajo tega, kar je nujno za doseg tega cilja**. Zadevna shema zato tudi ne pomeni prepovedane diskriminacije na podlagi člena 18, prvi odstavek, PDEU.

Splošno sodišče je sklep Komisije na drugem mestu preučilo glede na svobodo opravljanja storitev iz člena 56 PDEU. V zvezi s tem je opozorilo, da se ta temeljna svoboščina kot taka ne uporablja za področje prevoza, za katero velja posebna pravna ureditev, katere del je Uredba št. 1008/2008. Namen te uredbe je prav opredelitev pogojev za uporabo načela svobode opravljanja storitev v sektorju zračnega prometa. Vendar družba Ryanair ni zatrjevala nobene kršitve navedene uredbe.

Na tretjem mestu je Splošno sodišče zavrnilo tožbeni razlog, da naj bi Komisija storila očitno napako pri presoji vrednosti prednosti, dodeljene letalskim družbam, upravičenim do moratorija na plačilo davkov. Splošno sodišče je ugotovilo, da je znesek škode, ki so jo utrpeli upravičenci do moratorija na plačilo davkov, po vsej verjetnosti nominalno višji od celotnega nominalnega zneska moratorija, zato je treba nevarnost morebitnega čezmernega nadomestila jasno izključiti. Poleg tega je poudarilo, da je Komisija upoštevala zaveze Francije, da ji predloži podrobno metodologijo, kako namerava ta država članica naknadno in za vsakega upravičenca določiti znesek škode, ki je povezan s krizo, povzročeno s pandemijo, kar pomeni dodatno jamstvo, da se prepreči vsako tveganje čezmernega nadomestila.

Splošno sodišče je nazadnje kot neutemeljen zavrnilo tožbeni razlog, ki se je nanašal na domnevno kršitev obveznosti obrazložitve, in ugotovilo, da utemeljenosti tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev postopkovnih pravic, ki izhajajo iz člena 108(2) PDEU, ni treba preučiti.

OBVESTILO: Zoper odločbo Splošnega sodišča je mogoče v dveh mesecih in desetih dneh od njene vročitve pri Sodišču vložiti pritožbo, omejeno na pravna vprašanja.

OBVESTILO: Namen ničnostne tožbe je razveljavitev ali razglasitev ničnosti aktov institucij Unije, ki so v nasprotju s pravom Unije. Države članice, evropske institucije in posamezniki lahko pod nekaterimi pogoji pri Sodišču ali Splošnem sodišču vložijo ničnostno tožbo. Če je ta utemeljena, se akt razveljavi ali razglasi za ničen. Zadevna institucija mora zapolniti morebitno pravno praznino, ki nastane z razveljavitvijo ali razglasitvijo ničnosti akta.

Neuradni dokument za medije, ki Splošnega sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.